



Dossiernummer: DOS-2025-04014

Betreft: Het vermeende nalaten gevolg te geven aan het recht van inzage in het psychosociaal verslag van een werknemer

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals goedgekeurd door het Directiecomité op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”; en

De verweerder: Y, met maatschappelijke zetel te [...] met ondernemingsnummer [...], hierna “de verweerder”.

I. Feiten en procedure

1. Op 28 januari 2026 dient de klager een klacht in bij de GBA. De klacht heeft betrekking op het vermeende nalaten gevolg te geven aan het verzoek tot inzage in het psychosociaal verslag van een werknemer.
2. De klager zou gepest worden op het werk en wil daarvoor psychologisch begeleid worden. Zijn werkgever doet hiervoor beroep op de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk, aangeboden door de verweerder. De verweerder maakt gebruik van een externe partner (hierna “externe partner”), met maatschappelijke zetel in de Verenigde Staten van Amerika, in verband met het organiseren van enkele soorten van psychologische opvolging. De klager stelt dat hij door de externe partner werd opgebeld zonder zijn toestemming. Hierna dient de klager zijn verzoek in tot inzage van zijn persoonsgegevens en de uitoefening van het recht op rectificatie en verwijdering bij de verweerder.

Op 12 september 2025 stuurt de klager een e-mail naar de preventieadviseur psychosociale aspecten en naar de functionaris voor gegevensbescherming van de verweerder (hierna “DPO”) waarin hij kenbaar maakt dat hij ongewild is opgebeld door de externe partner van de verweerder, dat hij zijn recht van inzage wil uitoefenen en dat hij foute informatie wil laten rechtzetten.

Op 17 september 2025 stuurt de klager een e-mail naar de DPO waarbij hij nogmaals zijn klacht toelicht en verwijst naar de privacy policy van de verweerder. Daarin wordt kenbaar gemaakt dat de verweerder geen gegevens zou doorgeven naar landen buiten de EER, tenzij zo een doorgifte gepaard gaat met voldoende waarborgen op een equivalente bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkene.

Op 18 september 2025 antwoordt de DPO dat er een menselijke fout heeft plaatsgevonden bij het aanmelden van de klager op het platform dat gebruikt wordt in verband met psychosociale hulp. Hierdoor werd het foute adres bij de contactgegevens van de klager geplaatst. Daarnaast geeft de DPO een eerste toelichting over welke gegevens gedeeld werden met de derde.

Op 19 september 2025 stuurt de DPO een e-mail naar de klager waarin hij verduidelijkt hoe de werkgever van de klager gebruik maakt van het *Employee Assistance Program* van de verweerder en hoe zij gebruik maken van een externe partner. Daarnaast vraagt de DPO op welke manier hij de opgevraagde gegevens kan bezorgen aan de klager en maakt hij duidelijk dat de persoonsgegevens die worden opgenomen in de documentatie bij de verweerder allemaal correct zijn.

Op 19 september 2025 antwoordt de klager dat hij de documenten per aangetekende post wil ontvangen en dat hij verder zijn recht op gegevenswissing wil uitoefenen.

Op 1 oktober 2025 stuurt de DPO een e-mail naar de klager met de boodschap dat het medisch dossier van de klager naar de door hem gekozen arts verstuurd zal worden. Daarnaast meldt de DPO dat het recht op gegevenswissing niet kan worden uitgevoerd wegens de aard van de persoonsgegevens en het feit dat er een wettelijke bewaartermijn van toepassing is.

Op 1 oktober 2025 vraagt de klager nogmaals om de gegevens te ontvangen via aangetekende post. Daarnaast geeft de klager aan dat niet alle gegevens werden overhandigd aan de door hem gekozen arts.

Op 2 oktober 2025 antwoordt de DPO dat de modaliteiten van de zending van de persoonsgegevens niet zijn geschonden gezien de aanvraag op elektronische wijze is gebeurd en gezien het mogelijk zou zijn om een kopie te ontvangen van de gegevens bij de verweerder zelf.

Op 3 oktober 2025 worden de gegevens uit het psychosociaal dossier naar de klager verstuurd per e-mail.

Op 16 oktober 2025 stuurt de klager een verzoek tot bemiddeling naar de Eerstelijnsdienst (ELD) van de GBA.

Op 15 december 2025 neemt de ELD contact op met de verweerder in verband met een verzoek van bemiddeling.

Op 20 december 2025 antwoordt de DPO op het verzoek van de ELD. Hierin stelt hij dat er gevolg werd gegeven aan de rechten van de klager binnen de voorziene termijn.

Op 7 januari 2026 stuurt de ELD het antwoord van de DPO naar de klager. Hierin wordt gesteld dat de rechten van de klager werden uitgeoefend en dat de bemiddeling afgesloten kan worden.

Op 11 januari 2026 geeft de klager aan bij de ELD dat er nog steeds geen gevolg is gegeven aan zijn verzoek tot inzage aangezien hij geen inzage heeft verkregen in alle documenten. De klager stelt dat de bemiddeling niet succesvol is afgerond en stelt voor om een klacht in te dienen.

3. Op 13 februari wordt de klacht door de eerstelijnsdienst (ELD) ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG. De klager wordt hiervan in kennis gesteld overeenkomstig artikel 61 van de WOG.
4. Op dezelfde dag wordt de zaak aanhangig gemaakt bij de Geschillenkamer op grond van artikel 92, 1° van de WOG.

II. Motivering

5. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
6. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technisch sepot uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een sanctie kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de GBA, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van een opportuniteitssepot. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
8. Vooreerst gaat de Geschillenkamer overeenkomstig haar sepotbeleid na of de ingediende klacht grieven bevat met een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact. Teneinde voorgaande te evalueren, baseert de Geschillenkamer zich op de criteria die de Europese gegevensbeschermingsautoriteiten hanteren om verwerkingen met een “hoog risico” in de zin van artikel 35 AVG te identificeren.
9. *In casu* stelt de Geschillenkamer vast dat de betrokken verwerking waarop de klacht ingediend door de klager betrekking heeft *prima facie* niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 AVG.³

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19^{de} kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ De verwerking is geen (a) systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen; (b) grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1, of van gegevens

10. Indien de criteria voor een grote maatschappelijke of persoonlijke impact niet van toepassing zijn, weegt de Geschillenkamer de persoonlijke impact van de omstandigheden van de klacht op de fundamentele rechten en vrijheden van de klager af tegen de efficiëntie van haar tussenkomst om te beslissen of zij het opportuun acht de klacht ten gronde te behandelen. Ondanks de mogelijke gevoelige aard van de persoonsgegevens oordeelt de Geschillenkamer dat een diepgaand onderzoek van de klacht niet evenredig zou zijn met de middelen die vereist zijn om de klacht te onderzoeken.⁴
11. Alvorens de bespreking van de vermeende schendingen wordt de aard van de persoonsgegevens waarop deze klacht betrekking heeft gekaderd. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder optreedt als externe dienst voor preventie en bescherming op het werk, waardoor de door de verweerder en diens externe partners verleende diensten deel uitmaken van diensten met betrekking tot welzijn op het werk.⁵
12. De Geschillenkamer stelt op basis van de klacht en de uitgebreide communicatie van de DPO vast dat de verweerder een wettelijke noodzaak zou hebben om de persoonsgegevens van de klager te verwerken, dat de klager inzage in zijn persoonsgegevens gehad zou hebben, dat verschillende misverstanden of menselijke fouten lijken rechtgezet te zijn en dat er ten tijde van de klacht een adequaatheidsbesluit bestond met de USA. Gezien de kans van slagen van de klacht acht de Geschillenkamer het niet opportuun om de feiten in de klacht diepgaand te onderzoeken en seponereert zij deze klacht op basis van een opportuniteitssepot.⁶

Betreffende de rechtmatigheid van de verwerking

13. De litigieuze verwerking kadert zich binnen het aanbieden en leveren van diensten van psychosociale hulp aan werknemers door een externe aanbieder. De werkgever van de klager maakt gebruik van de diensten van de verweerder in deze context, waardoor de verweerder in principe gebonden wordt door een wettelijke verplichting om deze psychosociale hulp aan te bieden wanneer een werknemer dit verzoekt. Bijgevolg stelt de verweerder dat hij de persoonsgegevens van de klager verwerkt om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op hem rust.⁷
14. Om te voldoen aan de wettelijke verplichting maakt de verweerder gebruik van een externe partner op organisatorisch vlak. Om deze samenwerking te laten verlopen zou de verweerder enkel de contactgegevens van de betrokkene naar deze externe partner

met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10; of (c) stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten.

⁴ *Ibid.* Sepotgrond B.7, p.16.

⁵ Codex 28 april 2017 over het welzijn op het werk en wet 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (welzijnswet).

⁶ Stuk 111: communicatie tussen DPO en klager.

⁷ Art. 6.1.c) en art. II.3-16, §1, 9° Codex 28 april 2017 over het welzijn op het werk.

doorsturen. De klager zou geen toestemming hebben gegeven om zijn persoonsgegevens naar een ontvanger buiten de EER door te sturen en hij stelt dat hij hier niet van op de hoogte was. De privacyverklaring van de verweerder verduidelijkt echter dat persoonsgegevens die naar derde landen worden gezonden op een gelijkaardige manier beschermd worden en dat de verwerking van deze gegevens altijd in lijn met de AVG gebeurt.⁸

15. Hieruit volgt dat de verwerking *prima facie* gebaseerd is op een wettelijke verplichting in verband met het aanbieden en leveren van diensten van psychosociale hulp door de verweerder.⁹ De potentiële toestemming of het intrekken van toestemming betreffende de doorgifte naar de externe partner heeft geen effect op de rechtmatigheid van de verwerking, gezien de verweerder geen gebruik lijkt te maken van de rechtmatigheidsgrond van artikel 6.1.a) AVG en het verplicht is om aan de hand van slechts één vooraf bepaalde grond te verwerken.¹⁰

Betreffende het recht van inzage

16. *In casu* worden twee elementen van het recht van inzage aangeklaagd: (i) er zou geen getrouwe kopie aan de klager ter beschikking zijn gesteld,¹¹ en (ii) de verweerder zou geen gevolg geven hebben aan het verzoek van de klager tot zending van een getrouwe kopie per aangetekende post.
17. Ten eerste zou het recht op inzage onvolledig beantwoord zijn, gezien de verweerder geen getrouwe kopie van de psychosociale persoonsgegevens aan de klager ter beschikking zou hebben gesteld. De DPO heeft de klager echter ingelicht over het feit dat de verweerder gebonden zou zijn door een verbod op het integraal delen van deze persoonsgegevens met de betrokkene. De betrokkene zou geen toegang hebben tot de persoonsgegevens en de oorsprong van die gegevens die worden opgenomen in onder andere de documenten die verklaringen bevatten van personen die tijdens het psychosociale onderzoek werden gehoord gezien het verschaffen van deze documenten en verklaringen mogelijk een afbreuk zou kunnen doen aan de rechten en vrijheden van derden.¹²
18. Ten tweede zou er geen getrouwe kopie per aangetekende post aan de klager zijn bezorgd, nadat hij dit expliciet had verzocht. In principe mag een verwerkingsverantwoordelijke een kopie van persoonsgegevens via gangbare elektronische wijze verstrekken wanneer een betrokkene zijn verzoek elektronisch indient. Maar gezien de klager expliciet verkiest om

⁸ Arts. 45-47 AVG.

⁹ Art.6.1.c) AVG.

¹⁰ Art. 6.1 AVG.

¹¹ HvJEU, 4 mei 2023, C-487/21, ECLI:EU:C:2023:369, 'Österreichische Datenschutzbehörde' paragraaf 45.

¹² Art. 15.4 AVG en art. 32septiesdecies wet 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (welzijnswet).

een kopie per aangetekende post te ontvangen, zou de verweerder deze keuze in principe moeten respecteren.¹³

19. Artikel 12.1 AVG verduidelijkt dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen dient te nemen zodat hij een kopie van de persoonsgegevens aan de betrokkene kan verstrekken. De informatie dient schriftelijk en indien passend op elektronische wijze te worden bezorgd. *In casu* stelt de verweerder dat het passend is om een kopie van de persoonsgegevens van de klager extra te beveiligen, gelet op hun gevoelig karakter. Het verzenden van gevoelige persoonsgegevens per aangetekende post, zou volgens de verweerder meer risicovol zijn dan wanneer deze gegevens per beveiligde mail worden verzonden. Gezien het verzenden van een kopie van persoonsgegevens ook als een verwerking wordt gezien waarvoor de verwerkingsverantwoordelijke verantwoordelijk is, dient deze in te staan voor de beveiliging van deze gegevens tijdens het verzenden.¹⁴ De verweerder acht het te risicovol om potentieel gevoelige persoonsgegevens per aangetekende post te zenden en zou daarom verkiezen om de gegevens per beveiligde mail te verstrekken en te voorzien dat de klager een papieren kopie kan verkrijgen in de lokalen van de verweerder zelf.
20. Aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal is hert voor de Geschillenkamer onmogelijkheid om vast te stellen dat het recht van inzage niet conform de AVG werd uitgevoerd zonder een diepgaand onderzoek; een zodanig onderzoek zou onevenredig zijn gelet op de middelen nodig om de klacht met betrekking op het recht van inzage diepgaand te onderzoeken.

Betreffende het recht op rectificatie

21. Een betrokkene heeft het recht om onverwijld rectificatie van hem betreffende onjuiste persoonsgegevens te verkrijgen.¹⁵ De klager stelt dat zijn adresgegevens verkeerd werden opgeslagen, gezien de externe partner naar een verkeerd adres verwees tijdens het contact met de klager. De verweerder verduidelijkt dat het foute adres werd doorgestuurd wegens een menselijke fout. Een medewerker van de verweerder zou per ongeluk haar eigen adres hebben ingegeven, waardoor de externe partner dit foute adres gebruikte. De verweerder stelt dat deze adresgegevens wel correct werden opgeslagen in het dossier van de klager zelf.
22. Aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal kan de Geschillenkamer niet vaststellen dat de verweerder het recht van rectificatie van de klager weigert uit te voeren, gezien het

¹³ Art. 15.3 AVG.

¹⁴ EDPB, Richtsnoeren 01/2022 over de rechten van betrokkenen – Recht van inzage, rn. 40.

¹⁵ Art. 16 AVG.

prima facie lijkt dat de onjuiste gegevens een eenmalige menselijke fout betreffen en dat de juiste gegevens opgeslagen zouden zijn.

Betreffende het recht op gegevenswissing

23. Een betrokkene heeft het recht om de wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht deze persoonsgegevens te wissen wanneer bepaalde gevallen van toepassing zijn.¹⁶ De klager vraagt om zijn persoonsgegevens te wissen aangezien er sprake zou zijn van een onrechtmatige verwerking van zijn persoonsgegevens.¹⁷ De verweerder stelt evenwel dat zij wettelijk verplicht zou zijn om de persoonsgegevens voor een wettelijk bepaalde termijn te bewaren, wat als uitzondering op het recht van gegevenswissing zou gelden.¹⁸
24. Aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal kan de Geschillenkamer *prima facie* niet vaststellen dat de verweerder inbreuk maakte op het recht op gegevenswissing, aangezien deze gebonden zou zijn aan een wettelijke bewaartermijn.
25. Gezien de verweerder de wettelijke verplichting zou hebben om de persoonsgegevens te verwerken in het kader van welzijn op het werk, de verweerder het recht van inzage *prima facie* heeft gerespecteerd, de uitvoering van recht op rectificatie niet meer noodzakelijk is gezien de persoonsgegevens juist opgeslagen zouden zijn en de verweerder gebonden lijkt te zijn door een wettelijke bewaartermijn, concludeert de Geschillenkamer dat er geen gevolg aan deze klacht kan worden gegeven, omdat zij aan de hand van het bijgevoegd bewijsmateriaal niet kan vaststellen dat er een schending van de AVG heeft plaatsgevonden en het diepgaand onderzoeken van deze klacht onevenredig lijkt gelet op de middelen ter beschikking van de Geschillenkamer. De Geschillenkamer beslist om geen gevolg te geven aan deze klacht omwille van een opportuniteitssepot.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

26. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de GBA. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
27. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken¹⁹. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van

¹⁶ Art 17.1 AVG.

¹⁷ Art. 17.1.d).

¹⁸ Art.17.3.b) en Arts. I.3-32 en I.4-89, §2 Codex welzijn op het werk.

¹⁹ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren²⁰. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de WOG.

Beroep kan worden ingesteld tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde vermeldingen dient te bevatten²¹. Het verzoekschrift op tegenspraak moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034quinquies van het Ger.W.²², of via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid.²³

(Get). Hielke HIJMAN

Directeur van de Geschillenkamer

²⁰ *Ibidem*.

²¹ "Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat."

²² "Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd."

²³ Cf. Titel 4 – Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten? van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.